

UZASADNIENIE

Powódka A. Z., reprezentowana przez pełnomocnika r.pr. P. Ł. złożyła w tut. Sądzie w dniu 18 września 2015r. pozew przeciwko A. K. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. z dnia 25 marca 2014r. wydanego w sprawie X GC 1308/13 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 06 sierpnia 2015r. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

Zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2016r. zobowiązano pełnomocnika powoda do wskazania w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania czy w związku z cofnięciem przez pełnomocnika pozwanego wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 319/15 i umorzeniem postępowania egzekucyjnego przez komornika podtrzymuje powództwo złożone w niniejszej sprawie czy też je cofa – pod rygorem przyjęcia, że powództwo podtrzymuje (k: 48 akt). Pełnomocnik pozwanego bowiem w sprawie egzekucyjnej Km 319/15 prowadzonej przez T. Ż. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie pismem z dnia 30 września 2015r. cofnął wniosek egzekucyjny. Komornik zaś postanowieniem z dnia 05 października 2015r. umorzył postępowanie egzekucyjne w całości, przyznał dłużnikowi (A. Z.) zwrot kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym oraz obciążył kosztami tego postępowania wierzyciela czyli pozwanego A. K.. odpis tego postanowienia doręczono pełnomocnikowi powódki dniu 14 października 2015r. (akt Km 319/15).

Pismem procesowym z dnia 28 kwietnia 2016r. pełnomocnik powódki oświadczył, iż w związku z umorzeniem postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika T. Ż. z przyczyn leżących po stronie pozwanego A. K. cofa pozew w niniejszej sprawie wraz z zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o umorzenie postępowania, albowiem dalsze procedowanie w sprawie stało się bezprzedmiotowe. Jednocześnie wniósł o obciążenie strony pozwanej kosztami procesu oraz zastępstwa procesowego ponieważ wszczęte przez nią postępowanie egzekucyjne okazało się niezasadne.

Obecny na rozprawie w dniu 23 maja 2016r. pełnomocnik pozwanego (który pełnomocnictwo złożył na rozprawie) oświadczył, iż nie sprzeciwia się cofnięciu pozwu w niniejszej sprawie i wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania oraz o oddalenie wniosku powoda o zasądzenie kosztów postępowania na rzecz powódki.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a gdy z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia aż do wydania wyroku. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (art. 203 § 2 zd. 2 kpc).

W niniejszej sprawie pełnomocnik powoda cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, w związku z czym należało uznać, iż cofnięcie pozwu nastąpiło ze skutkiem prawnym, albowiem nie wymagało ono zgody pozwanego. Tym samym zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie i Sąd orzekł jak w punkcie I postanowienia.

Nie zasługiwał zaś na uwzględnienie wniosek pełnomocnika powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania w niniejszej sprawie. Stosownie do treści art. 108 § 1 kpc Sąd rozstrzyga o kosztach sądowym w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z treścią art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym winna zwrócić koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (art. 98 § 3 kpc). Zatem zwrot kosztów postępowania należy się stronie, która wygrała sprawę. W sprawach, w których doszło do umorzenia postępowania na skutek cofnięcia

pozwu proste zastosowania powyższej reguły nie zawsze jest wystarczające, albowiem nie zawsze cofnięcie powództwa związane jest z niezasadnością żądania zgłoszonego w sprawie. Z taką sytuacją mamy do czynienia m.in. w przypadku spełnienia świadczenia już po wytoczeniu powództwa. W razie więc umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu, przy orzekaniu o zwrocie kosztów – należy również badać to, czy zasadnym i niezbędnym dla ochrony praw powoda było wytoczenie powództwa w sprawie.

W niniejszej sprawie doszło do umorzenia postępowania z uwagi na to, że powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Przyczyną zaś cofnięcia powództwa było to, że pozwany cofnął złożony wniosek egzekucyjny i postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku pozwanego przeciwko powódce w sprawie Km 319/15 zostało umorzone, a zatem wszczęcie przez niego postępowania egzekucyjnego było bezzasadne. Z tych okoliczności pełnomocnik powódki wywodził obowiązek zwrotu przez pozwanego kosztów niniejszego postępowania. W ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że to pozwany przyczynił się do wytoczenia niniejszego powództwa. Pozwany wszczął wprawdzie postępowanie egzekucyjne na podstawie opisanego na wstępie tytułu wykonawczego, mimo że zasądzone nim świadczenie zostało już spełnione. Niemniej analiza bowiem dat dokonania poszczególnych czynności w sprawie egzekucyjnej Km 319/15 oraz w niniejszej sprawie wskazuje, iż pozwany niezwłocznie po zawiadomieniu go przez Komornika o podniesionej przez pełnomocnika powódki okoliczności spełnienia świadczenia cofnął wniosek egzekucyjny, co powodowało, iż niniejsze powództwo stawało się bezprzedmiotowe. O zarzucie powódki został zawiadomiony w dniu 23 września 2015r. (k: 31 akt Km 319/15), a już w dniu 30 września 2015r. złożył oświadczenie o cofnięciu wniosku egzekucyjnego, co skutkowało jego umorzeniem i czyniło bezprzedmiotowym powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. W tej dacie zaś został rozpoznany jedynie wniosek powódki o zabezpieczenie roszczenia (postanowieniem z dnia 24 września 2015r. wniosek ten został oddalony), zaś samej sprawie nie nadano jeszcze biegu, w tym nie zarządzono o doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu. Podkreślić przy tym należy, iż powódka wytoczyła niniejsze powództwo nie czekając na reakcję pozwanego na podniesioną przez nią w postępowaniu egzekucyjnym okoliczność spełnienia świadczenia. Zarówno pozew jak i pismo w tym przedmiocie do Komornika zostało przez nią sporządzone i wysłane w tym samym dniu. Poza tym pozwany został już obciążony konsekwencjami niezasadnie wszczętej egzekucji w postaci nałożenia na niego obowiązku poniesienia kosztów egzekucyjnych oraz nałożenia na niego obowiązku zwrotu powódce kosztów postępowania egzekucyjnego.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż brak jest podstaw, aby w realiach niniejszej sprawie przyjąć, że pozwany przyczynił się do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie, a zatem, że dał on powód do wytoczenia powództwa i ponosi on odpowiedzialność za jego wytoczenie. skutkowało to oddaleniem wniosku powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów niniejszego postępowania, o czym Sąd orzekł jak w punkcie II postanowienia.

Zasadnym okazał się natomiast wniosek pełnomocnika pozwanego o przyznanie pozwanemu poniesionych przez niego kosztów postępowania. W ocenie Sądu treść przepisu art. 203 § 2 zd. 2 kpc jest zredagowana jednoznacznie i wynika z niej, iż jeżeli w przypadku cofnięcia pozwu pozwany złoży wniosek o przyznanie mu zwrotu kosztów, to Sąd jest zobligowany zwrot takich kosztów zasądzić. Wynika to z użytego przez ustawodawcę określenia „powód zwraca mu koszty”. Nie wynika, iż rozstrzygnięcie w tym zakresie było pozostawione do uznania Sądu. Zwrot kosztów w przypadku cofnięcia pozwu obciąża zawsze powoda. Powyższe skutki mogą być niwelowane poprzez zastosowanie treści art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. O tym czy zaistniały wypadki szczególnie uzasadnione decyduje całokształt okoliczności danej sprawy dotyczące samego przebiegu postępowania jak i sytuacji osobistej i majątkowej osoby zobowiązanej do zwrotu kosztów postępowania (tak też w postanowieniu Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 października 2012r., wydanym w sprawie II Cz 1456/12). W ocenie Sądu w niniejszej sprawie takie szczególne wypadki nie zaszły, a w szczególności nie można ich utożsamiać z tym, że oświadczenie o cofnięciu pozwu zbiegło się w czasie ze zgłoszeniem się pełnomocnika pozwanego, zwłaszcza że do cofnięcia pozwu doszło dopiero w piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 28 kwietnia 2016r. i po pierwszej rozprawie w sprawie, zaś pełnomocnik powódki informację o umorzeniu postępowania egzekucyjnego miał już w dniu 14 października 2015r., kiedy to doręczono mu odpis postanowienia w tym przedmiocie. W tej zaś dacie nie został jeszcze doręczony pozwanemu odpis

pozwu w niniejszej sprawie, a zatem pełnomocnika powódki miał czas, aby zakończyć sprawę na wstępnym etapie postępowania. Tym samym sąd uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania w sprawie dyspozycji art. 102 kpc.

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły w niniejszej sprawie 77 złotych. Na kwotę tą składają się wynagrodzenie pełnomocnika ustanowionego w sprawie w wysokości 60 złotych ustalone przy uwzględnieniu podanej przez powoda wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa Kostów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Taką też kwotę Sąd na podstawie art. 203 § 2 pkt 2 kpc zasądził od powódki na rzecz pozwanego i orzekł jak w punkcie III postanowienia.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSR Małgorzata Izbińska-Barcik

Sygn. akt I C 1064/15

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki;
3. akta za dwa tygodnie do kontroli lub z pismem lub z zażaleniem

G., dn. 03 czerwca 2016r.

SSR Małgorzata Izbińska-Barcik